

Van: Hessel Haak <info@theorganizers.nl>

Onderwerp: Een hele boze en droevige burger

Datum: 12 januari 2022 om 09:48:52 CET

Aan: D.

Kopie: D., A.

Beste mevrouw A,

Ik heb even getwijfeld of ik u zou schrijven. Het is net zoiets als in een MeToo affaire. Er is een partij die de macht heeft, er is een partij die afhankelijk is, en is het nou wel verstandig om onaardig te zijn tegen de machthebber. Want echt aardig, nee dat wordt deze mail niet.

U ziet, ik ben de mail aan het schrijven.

Ik had erg uitgekeken naar de vergadering van gistermiddag. Alle hoofdrolspelers bij elkaar, de gevelontwerpen op tafel. "Als je nou eens een beetje zus, en dan daar een beetje zo", in mijn fantasie werd het een creatieve bijeenkomst waar we gezamenlijk tot de beste oplossing voor onze gevel zouden komen.

Dat is helemaal anders uitgekapt. En dat kwam vooral door u. Ik vond u nodeloos dominant, en vervelend hooghartig. Ik heb denk ik wel een half uur naar u zitten luisteren, en in die tijd heeft u alleen maar oppervlakkige vaagheden zitten vertellen. Dat er een welstandsplan bestaat, waarin alle eisen staan waaraan een gebouw moet voldoen. En dat u zelf architect bent. Dat vertelde u wel drie keer.

Maar over onze gevel wilde u niet praten. U had wel kritiek. U vond dat in het plan niet goed terug te zien was of er een studie naar de oorspronkelijke gevel gemaakt was. U miste de historische connectie.

Dat er helemaal geen gegevens over de oorspronkelijke onder-gevel beschikbaar zijn wist u niet. Eind 1890 is die gevel afgebroken en vervangen door een tijdelijke winkelpui. In 1904 zijn de beide onderetages van de panden 77 en 79 gesloopt. De bovenetages zijn op een stalen frame geplaatst, de parterres vormden sindsdien samen één grote open ruimte. De huidige gevel indeling stamt uit die tijd. Hoe de gevel er vanaf 1904 uitzag, kunnen we slechts naar gissen. Er bestaat een tekening van, maar die is hoogstwaarschijnlijk nooit uitgevoerd.

In 1919 is er een tweede grote verbouwing gedaan, waarbij de panden opnieuw gesplitst werden. Sinds die tijd, nu dus ruim 100 jaar, heeft nummer 77 geen enkele gevel gehad. Het was een open intree voor de bioscoop die achter in de tuinen lag. Heel anders in vorm en functie dan nummer 79. Dat er nooit een gevel ingezeten heeft, was u ook niet bekend. U had het allemaal kunnen weten, als u de moeite had genomen om het zeer uitgebreide verslag over de historie van de gevel, opgesteld uit alle denkbare archieven, vergunningsaanvragen en foto's, wat al maanden in uw bezit is, door te lezen. Tot zover uw klacht over de historische relatie.

U was ook ontstemd dat er op de tekening van de bestaande situatie een rolluik getekend stond. Zo kon u niet zien wat er achter het rolluik zat. Er zit dus niets achter

het rolluik. Al honderd jaar niet. Of je zou de gammele tochtdeur willen zien, die anderhalve meter achter het rolluik staat. U had duidelijk niet eens de moeite genomen om de tekening verder te bekijken. Zowel op de dwarsdoorsnede als op de plattegrond staat die tochtdeur namelijk heel precies ingetekend. En anders had u de situatie achter het rolluik heel goed kunnen zien op de grote serie foto's die al geruime tijd in uw bezit is. De bestaande situatie uit alle hoeken gefotografeerd, met geopend rolluik.

De afgelopen maanden heb ik regelmatig contact gehad met D. H. Vanaf het begin van onze aanvraag heb ik moeite gedaan om de mening van specialisten in onze ontwerpen mee te nemen. Hij heeft steeds veel tijd genomen om me te woord te staan en om ons op weg te helpen. Dat de adviezen soms wat tegenstrijdig leken, en niet helemaal consequent, heb ik dan maar als voortschrijdend inzicht beschouwd. Dat contact bleek u ook maar mal te vinden. U constateerde dat we ons best hadden gedaan om alle informatie en suggesties van Erfgoed te honoreren, dat we aan de hand daarvan ons ontwerp vorm hadden gegeven, netjes alle ingrediënten hadden gebruikt, maar daar een brood van hadden gebakken wat u niet zo smakelijk vond. Het was voor u wel duidelijk dat ik geen gediplomeerd architect was. Van welk brood u wel hield, of wat we zouden kunnen doen om de smaak wat op te pepen, daar wilde u niet over praten.

Laat ik hier even de tijd nemen om de ingrediëntenlijst met u door te nemen. Ik heb er ook de ingrediënten aan toegevoegd, die me gisteren tijdens de vergadering aangereikt werden.

Het werd vanaf het begin duidelijk dat Erfgoed graag de hoofdstructuur van het pand in het nieuwe ontwerp zou terugzien. Ook bij de verdere vlakindeling zou de samenhang tussen 77 en 79 bij voorkeur goed moeten blijken. Om daaraan tegemoet te komen, hebben we om het simpel te zeggen plak en knip gedaan. Het vlak met groot raam van nummer 79 hebben we integraal gekopieerd in de opening van nummer 77. Met als enige aanpassing een voordeur. Dat ontwerp werd afgekeurd. Naar bleek, omdat Erfgoed de wens had dat de nieuwe bewoners van 77 door de voordeur en hal van 79 naar binnen zouden moeten. Dat zou een perfecte symmetrie van beide panden mogelijk maken. Naar aanleiding van die wens heb ik het uitgebreide verslag over de gevels geschreven. Daarin hebben we betoogd dat die historische symmetrie slechts van zeer korte duur was, en dat er daarnaast talloze praktische bezwaren tegen die oplossing waren. Erfgoed heeft het stuk goed gelezen, en aangegeven dat, als de middendeur geen optie was, dat er dan een eigen voordeur voor 77 kon komen. Mits de gevel dan nadrukkelijk anders zou zijn dan de gevel van 79. Om de situatie van de laatste 100 jaar te honoreren. De gevel zou minstens 50 centimeter van de rooilijn moeten inspringen. Bij voorkeur veel glas, om de voormalige "open" entree te benadrukken. Een groot venster, met de zelfde bovenramen als 79, toch vanwege de samenhang. Een helemaal glazen deur. De deur zou zeker niet in het midden moeten, dat zou te symmetrisch zijn, rechts in de gevel was ideaal. Haarlem houdt niet van historiserend bouwen, dus een simpel en strak kozijn. Die gevel hebben we getekend en ingediend. Hij werd afgekeurd. Want er moest toch een borstwering in. En een

paneeldeur. Precies zoals het eerste ontwerp, zeg maar. Maar dan zonder de tegels. En 50 cm inspringend. Een paneeldeur waar u overigens gisteren bezwaar tegen had, want alle deuren in de rest van het pand waren allemaal anders (???) en hij kon wat u betreft zeker niet rechts zitten.

Dan de kozijnen. Strak en eenvoudig was het laatste ingrediënt waar we mee werkten. Nee, precies zo fraai en dik als in het buurpand 79, zei u. Nou wil het toeval dat in het buurpand 79 hele simpele bouwmarkt kozijnen zitten. Dat had u niet helemaal goed voorbereid. Bovendien hebben wij in ons laatste ontwerp juist voorzichtig geopperd of we toch niet misschien een beetje "klassiek" mochten. Hardstenen penanten, hardstenen neuten, brede kozijnen met een kraal, wat ornamenten. Dat idee heeft u dus afgekeurd. Ik gaf aan dat we als referentie een pui als bij de overburen wilden maken. Dat kon absoluut niet, want de overburen hadden juist hele mooie en bewerkte kozijnen, vertelde u. Dat wilde u graag, maar dus niet bij ons (???)

Dan hebben we nog het totaalplaatje. Er zijn 6 kolommen, en er zijn 4 verschillende huiseigenaren. De kans is uitgesloten dat alle burens op dit moment meegaan in de beslissing om beide gevels van 77 en 79 helemaal te renoveren. We moeten ons dus concentreren op het vlak tussen 2 kolommen, waar de nieuwe gevel van 77 rood gaat komen. Twee betegelde kolommen. Met daarboven een hele dikke, langs beide panden doorlopende bak.

Waartussen dus een gevel moet komen die:

- duidelijk lijkt op nummer 79
- er niet op mag lijken om het verschil te benadrukken
- beslist niet op de rooilijn mag staan
- ongemerkt moet opgaan in de omgeving (waar alleen maar winkelpuien staan, op de rooilijn)
- ondanks dat hij moet lijken op nummer 79 een fraaie harmonie moet vormen met het door de dikke koof gescheiden bovenhuis, wat er scheef boven staat
- een deur heeft die zeker niet rechts zit, en zeker ook niet in het midden. Had er al iemand gezegd dat hij ook niet links mag? De deur moet een paneeldeur zijn, maar mag geen paneeldeur zijn.
- klassieke kozijnen en een deur moet hebben die niet op de andere deuren in het pand lijken
- eenvoudig en modern uitgevoerd.
- en of ik wel begreep dat het sowieso een speciale gunst van u was dat er überhaupt een voordeur mocht komen.

Ik liet merken dat ik nogal in de war raakte van deze ingrediëntenlijst. U weigerde me op weg te helpen. U had slechts één oplossing uit de puzzel. Een echte architect huren. Hij hoefde niet zo goed te zijn als uzelf, een goedkope zou ook meteen weten wat hem te doen stond. Hij zou een stel studies maken, en dan een stel schetsen, en dan een echte tekening, en dan detailtekeningen, en dan zou alles goed komen.

Nou, laat ik u voorspellen, als ik bovenstaande ingrediënten op het bureau van die architect omkieper, en hem zeg dat hij maar iets moet gaan bakken, maar dat u niet wil

vertellen of het een roggebrood of een croissantje moet worden, dan wijst de architect me gegarandeerd de deur.

En stel dat we toch een architect vinden. Dan betalen we hem duizenden Euros. Hij maakt studies, schetsen, een tekening, detailtekeningen, we dienen het ontwerp in, want dan? Dan mummelt u vanaf uw troon wat vaagheden, en zoals Ceasar indertijd met zijn gladiatoren, steekt u uw duim op. Of juist niet, uw duim gaat omlaag. En niemand weet waarom, want dat wil u niet vertellen. En het hele circus start weer van voor af aan.

U begrijpt het al, dat gaat hem niet worden.

Waar het gisteren een constructieve middag had kunnen worden, heeft u door uw luie, verwende en gemakzuchtige gedrag een kentering veroorzaakt. Wat slap kletsen, een beetje bluffen, de vergadering uitzitten, uurtje factuurtje, u heeft bij mij niet de juiste snaar geraakt.

We gaan het anders doen. Ik haal de voorgevel uit de lopende vergunningsaanvraag. We vragen een gediplomeerde architect om de achtergevel voor ons te tekenen. Een ruw gepleisterde muur met een eenvoudige deur en een eenvoudig kozijn, precies zoals in de rest van het gecombineerde pand 77 - 79. Dat kan niet heel ingewikkeld zijn. Dat kunt u dan een paar keer afkeuren, want die macht heeft u. Wij zullen dan elke keer braaf een uitstel van onze aanvraag indienen, net zolang totdat u van ons af wil zijn en eindelijk uw goedkeuring geeft. Dat zal vermoedelijk ergens dit jaar wel gaan gebeuren. Dan beginnen wij vol plezier aan onze verbouwing. We gaan er een prachtig huis van maken, aan alle eisen voldoende, duurzaam en vrolijk. De voorgevel blijft zoals hij nu is. De Kleine Houstraat zal dan een bezienswaardigheid hebben. Een beeldig huis in aanbouw, met als voorgevel een roestend rolluik en daarachter een klapperende tochtdeur.

Dat blijft zo totdat de gemeente Haarlem een medewerker vindt die pro-actief is. Die graag in oplossingen denkt. Die het leuk vindt om iets moois te maken. Die zelf plezier in zijn werk heeft, en die bovenal een aangeboren respect heeft voor de mensen die van hem afhankelijk zijn. Op dat moment leggen we onze gevel vraag aan een architect voor, dienen een vergunningsaanvraag in, en hopen er het beste van.

Het had ook heel anders kunnen lopen.

Het armoedige sekstheater de Roxy blijkt verkocht te zijn. Al jaren is het een doorn in het oog van de gemeente Haarlem geweest.

"Wat zou de nieuwe eigenaar van plan zijn? Gaat hij er een illegaal naaiatelier beginnen? Een drugsclub? Gaat hij het verkameren, en brengt hij er 20 Polen in onder?" Nee, de nieuwe eigenaar besluit om hele dure vierkante meters perceel te slopen, om daar een mooie groen tuin van te maken. De enge donker steeg achter het huis, waar tot voor kort de junkies sliepen, wordt licht, open en schoon. De hele buurt knapt er van op. Binnen in het huis bouwt hij een beeldig appartement. Hij komt niet met een doldaas hip plan voor een kanariegele metalen gevel, nee, hij klopt steeds bij de

gemeente aan voor advies en overleg. Hij wil graag een gevel die recht doet aan de monumentale omgeving.

En die meneer Haak. Helemaal geen gediplomeerd architect, maar kijk eens met wat een zorgvuldigheid en oog voor detail hij al die tekeningen en bijlages verzorgt. Voor lastige hoekjes maakt hij zelfs prachtige 3D tekeningen. Elke afspraak komt hij stipt na, hij voldoet werkelijk aan alle wensen en eisen van elke gemeentelijke dienst.

En dan dat huis. Kijk toch eens wat die eens verloederde straat er van op gaat knappen. De nieuwe eigenaar, meneer Haak, het huis zelf, het zijn allemaal sieraden voor de stad. Laten we eens zien of we ze een beetje kunnen helpen.

"Als u nou die borstwering 20 centimeter hoger zou maken, en bij u in de straat eens voor inspiratie voor de kozijnen op nummer 24 gaat kijken"....

Zo had het kunnen lopen. Dan hadden we de vergunning waarschijnlijk al lang gehad, en waren nu lekker met de verbouwing bezig.

Ik hoop dat u een beetje door mijn boosheid heen kunt lezen, en dat u zich realiseert hoe onplezierig uw verwende machtspeel op anderen over komt. Ik ben werkelijk al ruim 16 uur woedend en verbluft, dat dit mij overkomen is. Dat heb ik werkelijk nergens aan verdiend. Bovendien ben ik woedend dat ons leuke plan, het verbouwen van de Roxy, nu zo'n enorm negatieve lading heeft gekregen.

Met vriendelijke groet,

Hessel Haak
Kleine Houtstraat 79 zw
2011DJ Haarlem
06 53 20 53 35